

Reble

Butlletí informatiu, divulgatiu i d'opinió
de l'Associació Cultural L'Espona

Núm. 67   abril – maig 12

Edita: Associació Cultural L'Espona
Adreça: Escoles, 5
43370 La Palma d'Ebre
e-mail: espona@ono.com
www.associaciolespona.cat

Editorial

Els actes vandàlics provocats per una minoria molt minoritària no haurien d'enterbolir la percepció que la ciutadania hauria de tindre de la jornada de vaga general del 29 de març passat. Independentment de la guerra de xifres sobre el seguiment de l'aturada, és evident que les manifestacions van omplir els carrers del Principat i de tot l'Estat.

Ara bé, la majoria dels mitjans de comunicació van posar l'èmfasi en els aldarulls que es van viure a Barcelona, mentre una multitud omplia de manera pacífica el passeig de Gràcia de Barcelona.

Aquest tractament informatiu ens hauria de fer reflexionar, d'una banda, sobre la independència de molts dels mitjans de comunicació d'aquest país i, d'altra banda, sobre la manipulació informativa de les notícies per crear estats d'opinió amb l'objectiu, a partir de casos particulars, de fer generalitzacions. Alguns exemples d'això són les acusacions que molts intel·lectuals favorables a la vaga s'han mostrat "comprendius" amb els aldarulls, o bé que el conseller d'Interior parli obertament de limitar el dret de reunió i de manifestació. En un moment de crisi econòmica i d'ofensiva ideològica per part dels sectors socioeconòmics afavorits per les retallades, és fonamental que aflori el sentit crític entre la ciutadania, i tindre en compte a qui beneficia crear un estat d'opinió que criminalitzi qualsevol protesta davant d'unes retallades que afecten majoritàriament els sectors més vulnerables de la societat.

A tot això, cal que no oblidem que la vaga general del 29 de març es va convocar per demanar la retirada d'una reforma laboral que retalla drets fonamentals dels treballadors i que, lluny de crear ocupació, fa més fàcil l'acomiadament i precaritza les condicions dels "privilegiats" que treballen.

Activitats

-Dissabte 21 i diumenge 22 d'abril: Visita a Morella, Els Ports i El Maestrat de Terol. Sortida de de Flix a les 7.00h o des de Móra d'Ebre a les 7.20h. Visites guiades per diferents poblacions de la zona (Vilafranca, Anglesola, Cantavieja, Morella...). Organitza CERE. Més info.: www.riberadebre.org.

-Dilluns 23 d'abril, en el marc de la festivitat de Sant Jordi, 5a Mostra de llibres de la Ribera d'Ebre. Venda de llibres i roses a la pl. de l'Església, i altres actes entre els quals destaquen la inauguració de l'exposició El Petit Príncep pel món (lloc: Ca Don Ventura). Més info: www.riberadebre.org.

-Del 28 al 30 d'abril: Festa Major de Santa Caterina. La Palma d'Ebre.

-Dia 15 de maig: Festivitat de Sant Isidre, patró dels pagesos. La Palma d'Ebre.

- 18 i 19 de maig. Congrés del Programa Els Jocs en la Història.2008-20012. Casal Municipal de Móra la Nova i Casal Municipal d'Ascó. Aquest congrés és la cloenda d'un cicle de quatre jornades d'estudi que s'han dut a terme en diverses poblacions de Catalunya. Amb aquest cicle s'han donat a conèixer la pràctica i la transmissió dels jocs en diferents etapes de la història en els diversos territoris. Més info: www.riberadebre.org

Canviar les coses, per no canviar res

Ja en el número dos d'aquest butlletí s'abordava una qüestió, la de les condicions de pagament de la festa major, que més de deu anys després no solament segueix vigent sinó que, probablement, pren més força que mai. En efecte, el debat sobre els preus dels abonaments de les festes majors ha estat un fet recurrent, especialment en els darrers anys, amb pujades sobtades de preu, diferències en les condicions de pagament –el tema aquell dels socis i els no socis (quan estem parlant de les festes del poble, no d'una entitat)–, el debat sobre l'oportunitat –o no– de tancar la plaça per a l'hora del ball, etc. A l'altre cantó, des de L'Espona, amb l'activitat de la “Festa Major als anys seixanta” vam demostrar que, amb imaginació i bona voluntat, es pot organitzar una gran festa, amb uns costos no gaire elevats, i que sigui de franc; un fet que –desenganyem-nos– assegura que el recinte on s'organitza l'acte, que és obert a tothom, estigui ple de gom a gom, com va succeir aquell dia, en les dues sessions de ball que es van celebrar, amb molt bon record per part de tothom. I no ho diem perquè ens vulguem penjar medalles o vulguem donar lliçons a ningú. Ho diem perquè, en la reunió a què fa uns mesos se'ns va convocar per parlar de la festa major, se'ns va posar com a exemple, precisament, arran d'aquesta activitat.

Doncs bé, com dèiem, fa uns mesos se'ns va convocar, juntament amb la resta de les entitats del poble, a una reunió per parlar de la festa major. En aquella reunió, se'ns va fer un plantejament segons el qual semblava que l'orientació de la festa es volia canviar. Per una banda, es va parlar d'involucrar les entitats en l'organització de les festes, per tal de fer-les més participatives. Per una altra banda, es va parlar de fixar uns criteris clars, raonables i generals, a l'hora de fer els pagaments: uns preus en funció de l'edat per a les persones empadronades i 100 euros per família no empadronada que tingué un habitatge en propietat al municipi. Amb això –se'ns deia– a més d'acabar amb les polèmiques dels darrers anys, i amb la imatge tan poc agradosa de les darreres festes –amb la plaça realment buida durant el ball–, es podrien sufragar les festes majors en la seua totalitat. Davant d'aquests plantejaments que –reiterem– semblaven prou raonables i, a més, anaven en la línia del que sempre hem defensat des de L'Espona (en aquest sentit, ens remetem també al número 2 de Reble, on en l'editorial plantejàvem la necessitat d'aconseguir uns actes més populars i d'assolir la participació de les diferents entitats cíviques i culturals que hi ha al poble), vam donar la nostra aprovació al nou replantejament inicial, tot i que vam manifestar que, en tot cas, es tractava d'un primer pas i que calia treballar més per assolir, mitjançant el diàleg i el consens, la conjunció de les diferents sensibilitats i iniciatives.

Amb posterioritat, s'han celebrat altres reunions amb les entitats per parlar del tema de la festa major, en les quals els plantejaments inicials pel que fa al model s'han anat desvirtuant, i també s'han modificat substancialment pel que fa al tema dels pagaments. Però aquell vist-i-plau inicial, tot i les importants modificacions posteriors, sembla que ha servit perquè, des de les instàncies des de les quals s'ha conduït el procés, es consideressin amb la disponibilitat per dir que el que ha acabat desembocant en una ordenança sobre l'aplicació d'una taxa de festes comptava amb l'aprovació de les diferents entitats del poble, en un procés en què considerem que a les entitats se'ns ha fet servir, simplement, com a element legitimador.

El resultat és que, amb les mesures que finalment s'han pres, a més de les no poques incongruències –entre les diferents comunicacions que hi ha hagut (publicació al Butlletí Oficial de la Província, carta distribuïda entre els veïns empadronats i carta distribuïda entre els propietaris d'un habitatge al municipi i que no hi estan empadronats)–, i que han aixecat no pocs interrogants, en el nostre parer no s'ha acabat amb el principal problema que, en la qüestió dels pagaments, hi ha hagut des de fa una pila d'anys, i que és el de la discrecionalitat. Amb el sistema de pagament, respecte al qual –com deixem ben patent en el títol d'aquest article– s'han canviat moltes coses per, al final, no canviar gaire res, la qüestió dels pagaments continuarà sent, per a una part important de la gent –aquells que no estan empadronats– una qüestió purament discrecional, en què pagarà qui vulgui i qui no vulgui no pagarà, quan, si s'hagués aplicat la primera proposta, molt més raonable i, en el fons, més realista i aplicable, i a la que nosaltres vam donar la conformitat, es podia haver acabat amb aquesta problemàtica. I el que és més important, no s'ha avançat gens ni mica en el canvi de model de la festa major –com s'ha fet en altres pobles de l'entorn, com VINEBRE o ULLDEMOLINS–, cap a una festa més popular i participativa i més sostenible –especialment ara, en temps de crisi–, tan diferent de la Setmana Santa, tan lluïda, i en la qual tothom es bolca, i la festa major seguirà sense cap mena d'element distintiu i diferenciador, que era des del principi la nostra principal preocupació, i quedarà com un model força obsolet, en el qual cada vegada menys gent s'involucra i en el qual, malauradament, la qüestió més comentada continuarà sent el tema dels pagaments.

La Junta

Si voleu participar-hi *posant Reble* ens podeu fer arribar els vostres articles:

- Posant-vos en contacte amb qualsevol membre de la junta.
- Per correu ordinari o per correu electrònic.

Els articles hauran de ser en català, preferiblement en format digital, mecanografiats a espai senzill, lletra Arial 10 i en programa Word, i hauran de tindre una extensió màxima d'una pàgina.

L'Espona no es fa responsable de les opinions expressades en l'article.